

Aceasta este prima parte a unei povești.
Citiți-o și apoi... Creați-o!

CĂLĂTORIA SPERANȚEI

Yana s-a trezit din cauza unui zgomot puternic, asurzitor. S-a ridicat în pat, încercând să înțeleagă ce se întâmplă. Afară era întuneric, ca și cum ar fi căzut noaptea; un nor negru imens acoperea cerul. În acel moment, a auzit un țipăt din clădirea vecină și a zărit un avion bombardier în depărtare. Inima i-a început să bată cu putere.

Sărind din pat, ea a alergat să-și trezească părinții. Mama ei i-a ținut mâinile tremurânde și i-a spus: „Nu-ți fie frică, draga mea. Vom trece împreună peste asta”. Dar Yana nu putea să scape de frica care creștea în ea. Tatăl ei le-a spus despre o barcă care îi aștepta în port și care îi putea salva. Cu toate acestea, el a decis să rămână în urmă, nevoind să-și părăsească patria.

Mama Yanei o apucă strâns de mână și se grăbiră spre port. Străzile erau haotice; oamenii alergau în toate direcțiile, unii cărând puținul pe care îl puteau lua cu ei. Picăturile de ploaie începură să cadă, lovind părul Yanei. Ea își trase gluga peste cap pentru a-și ascunde lacrimile. Mama ei se întoarse spre ea și îi spuse: „Trebuie să fim curajoase, Yana. Ne așteaptă o viață mai bună în Turcia”.

Când au ajuns la port, s-au urcat pe barcă și au pornit pe Marea Neagră. Yana s-a uitat înapoi la țărm pentru ultima oară, simțind durerea despărțirii de tatăl ei. Mama ei a strâns-o în brațe și i-a șoptit: „Totul va fi bine, o să vezi”. Aceste cuvinte i-au adus un mic confort inimii tulburate a Yanei.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notele tale pot fi
Mindmap
Tabel
Desene etc.*

